

במבחן-ה'אש

מן אינו מוכן

המשטרה מודיעה

מדכו המשטרה מודיעה:

במשך 24 השעות האחרונות היו מסרה אחד של פורוק פסי רכבת ליד עזה. לא נגרם כל נזק; מסרה אחד של הכלה בחושי טלפון בדרך צפת—עכו וי"ם מסרה התקפת יריות של כנופיות מוניות.

במסרה אחד של יריות נהרג המוכתר במשמר העמק. במסרה אחד במחוז נצרת נפצע קל מתיישב יהודי ונהרגו שתי פדדות של המושב; אחד מאנשי הכ"נ נפיק המוניות נהרג וכבורים יאחזים נפצעו. ליד ההרג נמצאי שני רובים וכמות כדורים. במקרים האחרים לא היו אסונות.

יביות שכם

אך שבו — נקראו החור לפעולות גורד הצבא השוכן כנעל בתל אביב נמצא זה שבועיים בתרומ. ביום א' חזרו מאתים חיילי למחנה בתרומה ואתמול חזרו עוד מאה, על מנת לנהל שעות אחרות. נהנה, שעה קלה לאחר שנכנסו למחנה, באה פקודה שעל כל הנדרש לצאת מיד — וכל שלוש מאות החיילים יצאו מיד את העיר.

נת 1938-1939

הצבות לחינוך ולעויה על הנקצים

החודים של ילדי השבועות השייכות ליפו מדמי הערבה (מעין שבר לימוד בעזרה לסדרת), אינם המי"מ לא נשא פני לעומת זאת תגלה ההשתתפות בתקציב מעד "המעביד" (4000 לא"י) אשתקד 5000 לא"י השנה) (כאן העיר ה"מ כהן: סוף סוף יצאה דעת).

הכינון הכללי בתקציב הנוצאת — עיון י הוקח — היא שמורת הקיום, לא התקבלו בשנת התקציב הבאה. אם יהיה צורך יעבירו מסחלקה למחלקה. אכן גם לא יפוטרו פועלים או פקדי דים. איש לקימוי המנגנון ישנן שתי הצעות: א) אי תשלום ותק בשנה הבאה; ב) קיצוץ במשכורת הפועלים והפקידים. י הוקח הודיע, כי יתנגד בתוקף לבד, שהעויה תהיה חלק משני למה (5 אחוזים) לעומת התגמולין והכניסה של עובדי העויה, כמו שעשי תה אשתקד, לשנים הבאות. בשנה הבאה צריקה העויה לשלם את כל סכום השתתפותה.

שני הסעיפים היחידים, שהוגדלו בתקציב החדש לעומת אשתקד הם הינד, ועזרה סוציאלית. הראשון — בעשרת אלפים לירה (אשתקד 128.394 לירה, השנה 138.608 לירה). והשני בהשמת אלפים לירה בערך (16.209 לירה לעומת 11.053 לירה). הסכום הזה איננו כולל את ההכנסות של הקרן למען ילדינו.

לכולנו השביל הזה המוביל מגיעה למשמר העמק, שביל האחות הברית, אשר רזה את דמו הטהור של אחינו אברהם גולדשלאגר.

פול 05537

מ. ה. / ההתקפה על סירת צבי התנפלות שלא היתה כמה לעזות בכל ימי המאורעות מאז אפריל 1936 — האם מנגינת-ליו היא לחילופי הנציב העליון, או אות ראשון לפרשה של התנפלות על משקים יהודים מבודדים? האם זאת תשובה לברכת השלום שבה נפרד מן

הארץ סאך ארטור ולקופ ולהבטחה להחזרת הסדר שנתן לפני יציאתו לארץ-ישראל סאך הארולד מאקמיכל — או נסיון חדש לקיים את ה"הבטחות" שנש" מעו לא פעם ולא שתיים מפי דבריהן של הכנופיות: לעלות על הכפרים היהודים? לא מעטים הם הכוחות בארץ, המש" גדלים להקים "עובדות קיימות" ולקבוע "מעמדים" חדשים בשבועות אלה של חילופי משמרות. ולא רק בין אנשי הכנור פיות יימנו. השבועות הקרובים — שבו" עות ראשונים לשירותו של נציב עליון הדין ושמועות אחרונות לפני הוא י

ותשובתה של סירת צבי למתנפלים — היתה תשובת הישוב כולו לקמים עלינו. לכל זוממי הרעות וגבורי הלילה מאותת הזרקור השבור אשר לטירה: גדה אשר הקימנו לא יפרצו, ונקודה עברית לא תמה ממפת ארץ ישראל. הנקודות ההד" יותי האלה ספגו לתוכן את רוח המגינים הראשונים, את עוז הכיבוש המתמיד, כיבוש של עבודה ושלום ואת עוז העמידה על הנפש ועל הבנין. אות ניתן בסירת צבי לכל הקמים עליה ולכל הבאים אחריה: את גדרנו לא יפרצו.

והזרקור שנופץ בליל בלהות מאותת גם אלינו: הבו תגבורת: עד מתי תישאר סירת צבי מנותקת מישוב עברי? עד מתי לא יחברוה כבישים עם הנקודות הסמוך כות? עד מתי תישאר בבדידותה בדרום בית שאן? עד מתי תהא גדונה לחכות 3 שעות עד בוא העזרה מעין חרוד? עד מתי יצטרך בנה הפצוע לחעות שלש שעות בביצות עד הגיעו לבית חולים? הבו כוח לנקודות הרחוקות. הוציאו אותן מבדידותן, כתרו אותן בכבישים. גרשו את השממה אשר מסביבן, כי סירות עוז הן לנו, לצבי ולגבורה ולמשמר האולה

הנציב יצא את הארץ

הישועים והתרבותיים. בהם מ. שר-תול, י. בן צבי, הרב י. הרצוג, מ"מ ראש העויה והכריה, משלחת אגודת ישראל, מכון הערבים היו כמה מאנשי מפלגת האופוזיציה, וראובן נשאשיבו בראשם, ישיבים כפרויים, רבים מפקידי הממשלה הערבים, חברי העויה הערר בים. בן נוכחו קונסולים רבים וכל הפקידים הבריטיים הממשלתיים הגבוהים. הים ואחרים סמעיני הצבא הגבוהים, מסבוא תחנת זרבת עמדה בלונת שוטרים רובבים בריטיים וארדיושראי ליים, והגלים על בידוניהם. (סוף בעמוד האחרון)

בלבביות ומחוך שסס חגיגי ללא נאומים, נפרד אתמול הנציב העליון הגנרל וקופ מהבאים ללונתו בתחנת הרכבת בירושלים לפני צאתו ארץ. תחנת הרכבת שבה נערך טקס הפ" היה טבעה בים דגלים בריטיים שביסו אותה מכפנים ומכחוזי לכל גובה קיר התחיה ולאורך רציפתה. בעהרומ, לעת הטקס, התענגו השמים, אולם מוג הא" ויל נשאר יפה ורק לאחר סיום החגיגה התחיל גשם יורד. כמה מאות מוזמנים השתתפו בטקס פרידה זה. רבים מהם היו יהודים, נציג"י כל המוסדות הלאומיים, המדיניים,

11 בתי חרושת לנעלים משביתים פועליהם בת"א

והתחיל להתנרות במשמרת תוך הרמת ידים. פרצה קטטה שהביאה לירי התערך בות המשטרה. המעביד מסר למשטרה את שמות הפועלים, ואחר מהם נאסר ושוחרר אח"כ בערבות. כאן התערב בסכסוך ועד הספקית לנעלים שבתאחדות בעלי התעשייה. במקום לנזוף במעביד, המתנה ולענות עליו להתווך את הפועלים לעבודה, בהתאם למסכם עם האגודה — עמד ב"ב הועד הנ"ל לצדו של מאירוביין ונתן הוראה לבעלי בתי החרושת לנעלים המאורגנים בהתאחדות בעלי התעשייה להשבית את פועליהם, בלי משא ומתן ובגין כל הודעה וזדחת. שלשום בעהרומ: השביתו את פועליהם בתי הרושת אלה: שימבורסקי, פרברת, פעמה, מודארן, שפיומן, פרידגוד את בנסלה, שיינסמן, שלוינגר ושמעוני, נוסף על בתי החרושת של א. וצ. מאירוביין. בסי"ה הושבתו כ-170 פועלים. ב"ב מועצת פועלי ת"א ש. קליאצ'קו בנה מיד להתאחדות בעלי התעשייה, יתכן שמה אגודת

לפני מעשה זמים נמסר ב"דבר" על מעשהו של מר אריה מאירוביין, בעל בתי הרושת לנעלים, שהשבית את פועליו הקבועים, בעשרים איש, תוך הפרת ההסכם הקיים בינו לבין אגודת פועלי העויה. באותו זמן נערך השבית גם צבי מאירוביין (אחיו של אריה מאירוביין), אף הוא בעל בית לנעלים, את כל הפועלים שלו. באי כוח האגודה פנו במהאה להתאחדות בעלי התעשייה וכתוצאה מהמישא ומתן בין הצדדים הודיעה ההתאחדות" בכתב ביום 24 בפברואר למועצת פעילי ת"א, כי היא ממבטמת לפקוד על חבריה ה"ה אריה וצבי מאירוביין לפתוח את בתי הרושתם בפני הפועלים ולהשאיר מעב של סמא" טוס-קבו בסדר חלוקת העבודה. 'אנו מר' ננים לרדן' כלל מיני תביעות שיש לכם כלפי מישהו מחברינו ואנו מציעים לכם בזה להסל את הסכסוך" וכו'.